

تغییر عقیده در مورد درمان پارکینسون: مقایسه درمان با روی در برابر با درمان با

چلیتور

امیر احمدی مقدم

دانشیار بیماری‌های مغز و اعصاب، دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان

مقدمه: بیماری ویلسون نوعی بیماری اوتوزوم مغلوب و اختلال در متابولیسم مس است که بدلیل تجمع مس در کبد، مغز و سایر ارگان‌ها است که به شکل نادری اتفاق می‌افتد تظاهرات خطرناکی دارد اما اگر به طور صحیحی درمان شود پیش‌آگهی خوبی را خواهد داشت.

روش‌ها: در این مقاله ما به بررسی درمان بیماری ویلسون می‌پردازیم.

یافته‌ها: اگر درمان این بیماری فوراً شروع شود، علائم به طور کامل بهبود می‌یابند و کیفیت و طول زندگی فرد بیمار طبیعی خواهد بود. در درمان بیماری ویلسون عدم مصرف مس و یا دفع مس اضافی از بدن دیگر جایی ندارد، اما نرمال کردن مقدار مس آزاد جریان خون برای کاهش عواض ناشی از تجمع آن فایده دارد. این بیماری به راحتی میتواند بوسیله درمان به روی بهبودی پیدا کند. درمان‌های جدید استفاده از چلیتور را توصیه نمی‌کنند چرا که این مواد ممکن است باعث مسمومیت با مس شوند و بیماری را بدتر کنند.

نتیجه‌گیری: این مقاله نشان می‌دهد استفاده از روی در مقایسه با دپنسیل امین در موارد پره سمپتو ماتیک یا علامت دار ارجح است.

واژه‌های کلیدی: درمان، بیماری ویلسون، روی